

Edebiyat Evi Aileme

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 31 Mayıs 2019

Önce Rabbin ve evrenin sunumunda
İhlâslı bir yüreğe sahip olmak bir ömür özlemim.
Kara düşlerim yoktu öncesinde
Zaman epridi, yürek ç/ağladı
Haşmetli idi kader.

Uyudum bir ömür:
Takriben kırk sene.
Düştü yolum dost meclisine:
Sevdim her birini
Yine Rabbin çağrısıydı bunca elem
Anlatamadığım ne çok şey emanet etti mahrem.
Bir göğe konuşlu
Bir de umutlarımla örtüşen haznemden
Taşan sayısız kelime.

Çatık kaşlı da değildim hani bir ömür
Sadece farkında olmadığım bir hayat
Ne zamanki hanemin kapısını çaldı
Elem ve ölüm
Koştum ardından mevsimin
Dört mevsimin de yüzü dönüktü hazana
Ve ağırlandığım ne çok sanrı
Belki bir öykü olmayı dilediğim
Bazen özrün de yetmediği
Lakin varsa yok içimde saklı iyi niyetim.

Yarına bir yaş alacağım
Yeter ki yas olmasın armağanı evrenin.
Yas'a dönük yüzünde ömrün
Elbette gülümseyeceğim ben de
Sonsuzluğa kol açmadan
Sadece ağırlanmak sevgiyle
Hayat denen mecliste.

Œirin hikâyesi:

Varlık fazlaca sancılı ise...

Her ne kadar pasosu olan bir öğrenci olmasam da resmi kayıtlarda, ben tüm gönlümle ve içtenliğimle öğrenci olmanın huzuruna vakıfım.

Öğretiler.

Yaptığım hatalar.

Asla hakkınızı ödeyemem.

Kadir geceniz mübarek olsun ve şimdiden hayırlı bayramlar diliyorum.

Allah'a emanet olunuz.

Saygımla her daim.